

67 ปี

28 เมษายน วันมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000
ภายใน 15666 โทรศัพท์/โทรสาร 02-259-6172

จากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับประจำวันที 13 เดือนพฤษภาคม พ.ศ.2559 หน้า 13

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

“3 ตอกเตอร์”สะท้อนการประกันคุณภาพการศึกษา

รอบรู้การศึกษา

edusiamrath@gmail.com

หากเปรียบเทียบการผลิตอาหารยังมี ย่อมเป็นหน่วยงานควบคุมคุณภาพ ระบบการศึกษา ก็เช่นกัน ย่อมจะต้องมีการตรวจสอบและประกันคุณภาพเพื่อให้สถาบันการศึกษามีคุณภาพ และสามารถประกันคุณภาพการศึกษา ต่อผู้บริโภค ซึ่งก็คือ “นักเรียน นักศึกษา” ตลอดจนถึงเป็นการประกัน คุณภาพแก่พ่อแม่ผู้ปกครอง มั่นใจได้ว่า บุตรหลานได้ศึกษาในสถาบันที่มีมาตรฐาน ซึ่งไม่เพียงแต่จะช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาให้กับประชาชน แต่ยิ่งเปรียบเสมือนเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้รับสินค้าหรือการบริการที่มีคุณภาพอย่างแท้จริง

ดร.รุ่ง แก้วแดง อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ มหาวิทยาลัยในการตรวจสอบการศึกษา ในปัจจุบันประเทศไทยมีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. เป็นผู้ดูแลสถานศึกษาทั่วประเทศ ให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ ซึ่งจะช่วยให้โรงเรียนได้รู้และเข้าใจในความเป็นจริง จากแต่เดิมใช้ศึกษานิเทศก์ ในการตรวจมาตรฐานการศึกษา แต่ที่พบว่าบทบาทของศึกษานิเทศก์ในอดีตจะเป็นไปในการเยี่ยมเยียนมากกว่าตรวจตราสถานศึกษา ซึ่งตลอดระยะเวลาการทำงาน ของ สมศ. ก็มีโรงเรียนต่างๆ เริ่มตื่นตัวต่อการประเมินเพื่อพัฒนาคุณภาพของโรงเรียน และเป็นการยกระดับมาตรฐานการศึกษาให้ดียิ่งขึ้นไป แต่พบว่าก็พบว่ายังมีโรงเรียนอีกเป็นจำนวนมากที่ยังไม่ได้ตื่นตัวต่อการประเมินเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการปล่อยปละละเลยจากผู้บริหารระดับสูง จึงทำให้มีปัญหาด้านต่าง ๆ ยังไม่ได้รับการสะสางในทางที่ถูกต้องจนถึงปัจจุบัน

“การศึกษาไทยมีปัญหาเกิดขึ้นหลายๆ อย่าง แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ ปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน โดยไม่ว่าจะเป็นจากการวัดและประเมินจากภายในและภายนอกประเทศ ก็พบว่าอัตราด้านผลสัมฤทธิ์ของไทยอยู่ในระดับต่ำ สาเหตุมาจากการเรียนการสอนของไทยที่เน้นการท่องจำมากกว่าการคิดวิเคราะห์ เป็นเพราะผู้บริหารระดับสูงอาจไม่มีความเข้าใจถึงปัญหาด้านการศึกษาของประเทศอย่างลึกซึ้ง กอปรกับการไม่ต่อเนื่องของนโยบาย โดยพบว่ารวมศึกษาธิการ จะอยู่ในตำแหน่งเฉลี่ยเพียงละ 8 เดือน ต่อ 1 คน จึงกลายเป็นโจทย์ใหญ่ของประเทศไทยที่มีปัญหาอยู่จนถึงปัจจุบันนี้”

ขณะที่ ดร.ชัยณรงค์ อินทรมัทธวิทย์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ ด้านการบริหารสถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนามองว่าหน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาอย่างสมศ. ถูกสร้างขึ้นในฐานะที่เป็นกลไกเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ตาม

ดร.รุ่ง แก้วแดง

ดร.ภาวิช ทองโรจน์

ดร.ชัยณรงค์ อินทรมัทธวิทย์

ที่ พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ ปี 2542 และตามพระราชกฤษฎีกา พ.ศ.2543 กำหนดว่าสถานศึกษาจะต้องดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา และได้รับการประเมินคุณภาพภายนอก เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา ซึ่งเป็นครั้งแรกที่มีหน่วยงานที่คุ้มครองผู้บริโภคด้านการศึกษา โดย สมศ.เป็นองค์การอิสระจากภาครัฐที่สามารถพิสูจน์ได้ว่าคุณภาพของสถาบันการศึกษาระดับประเทศนั้นดีหรือไม่ดีอย่างไร เช่นเดียวกับประเทศพัฒนาแล้วจะต้องทำเพื่อเป็นการตรวจสอบว่าคุณภาพ หรือมาตรฐานรวมทั้งระบบการทำงานของกระทรวงศึกษา (ศธ.) ทั้งระบบ ทำงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

ทั้งนี้ การดำเนินงานของ สมศ. มีกฎหมายรองรับชัดเจนว่าในทุก 5 ปี สถาบันการศึกษาจะต้องได้รับการประเมินอย่างน้อย 1 ครั้ง จึงแสดงให้เห็นว่า ผู้ที่เห็นด้วยกับการชะลอการประเมินยังไม่เข้าใจถึงกฎเกณฑ์ กติกา และเงื่อนไขของระบบการประเมินอย่างแท้จริง รวมทั้งไม่เข้าใจในบทบาทหน้าที่ของ สมศ. หรือผู้ที่วิพากษ์วิจารณ์โดยอ้างว่าการประเมินคุณภาพการศึกษาทำให้เสียเวลาในการเตรียมการเรียนการสอน แสดงว่ายังไม่เข้าใจในปรัชญาของการประเมินคุณภาพการศึกษา จึงเป็นคำวิจารณ์ที่ไม่สมเหตุสมผล ดังนั้น หากมีการชะลอการประเมินก็อาจจะกระทบต่อระบบการศึกษาไทยได้ ดังนั้น การชะลอการตรวจสอบจึงเป็นเรื่องที่ไม่ควรทำอย่างยิ่ง เพราะถือว่าการสร้างความเสียหายให้แก่ผู้บริโภค หรือเท่ากับเป็นการหลอกลวงผู้บริโภค

ด้าน ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.ภาวิช ทองโรจน์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยคณะกรรมการการอุดมศึกษา กล่าวว่า “บทบาทของการ

ตรวจสอบคุณภาพการศึกษานั้นถือเป็นสิ่งที่จำเป็น แต่ทั้งนี้ สมศ. ก็ต้องมีการปรับปรุงขั้นตอนการประเมินและเกณฑ์การประเมินก็ต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมว่าสามารถทำให้สถานศึกษาได้รับการพัฒนาที่แท้จริงหรือไม่ สมศ.ต้องแก้ปัญหาของตัวเองใน จุดนี้ให้ได้ และในเรื่องการชะลอการประเมิน ตามหลักการแล้วไม่มีความจำเป็นเลยที่จะต้องชะลอการประเมินออกไป ถ้าจะชะลอจริงก็ต้องมีงานวิจัยออกมายืนยัน โดยงานวิจัยนั้นต้องเป็นผลงานวิจัยที่เชื่อถือได้ และมีเกณฑ์ในการวัดและประเมินอย่างถูกต้องแม่นยำมากกว่าเพียงคำพูด

ทั้งนี้ ได้มีผลวิจัยเปรียบเทียบระหว่างประเทศที่มีระบบการประกันคุณภาพกับประเทศที่ยังไม่ได้ดำเนินการ เช่น อังกฤษ อเมริกา เยอรมนี เวียดนาม พบว่า สิ่งที่เด่นชัดที่สุดคือประเทศที่ไม่มีระบบการประกันคุณภาพ จะมีอัตราการความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการหรือนวัตกรรมใหม่ ๆ เกิดขึ้นช้ามาก หรือแทบจะมีเพียง 5% ต่อ 5-10 ปี เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศที่นำระบบการประกันคุณภาพไปดำเนินการใช้แล้ว 3 ถึง 5 ปี จะมีอัตราการเกิดนวัตกรรมหรือวิธีการใหม่ๆ เร็วขึ้นกว่าเดิม 3-5% ต่อปี ในประเทศที่ไม่มีระบบการประกันคุณภาพ มักเกิดอาการที่เรียกว่า **“หลากหลายความคิดเห็น แต่ไม่เป็นเอกภาพในเชิงพัฒนา”** คล้ายๆ กับว่าแต่ละสถานศึกษาก็มีวิธีการดีๆ ที่จะพัฒนาคุณภาพตนเอง แต่พอมาดูภาพรวมของประเทศ สิ่งต่างๆ ที่ทำดูเหมือนว่าไม่ได้ช่วยผลักดันให้เกิดการพัฒนาประเทศใดๆ ที่ชัดเจน เรียกว่า **“พัฒนาได้เป็นหย่อมๆ”** ที่สนใจก็พัฒนาไป ที่ไม่สนใจก็เลยตามเลยอยู่ไปวันๆ

แล้วเราอยากจะเป็นแบบไหน???